

Pensionar pentru o zi

Am iesit la pensie. Pentru o zi. Viata de pensionar este extenuanta pentru un om obisnuit cu masina la scara sau cu bani de taxi. Mi-am fixat o pensie modica de 400 de lei, de agricultor. Deci nu am masina, nu pot merge cu bicicleta din cauza spatelui care ma doare si trebuie sa ma opresc din 50 in 50 de metri. Am inceput de dimineata cu un exercitiu de stat la coada, ca orice pensionar care se respecta. Distrigaz: 10 oameni. Pana am platit, coada s-a facut de 20. Toti ca mine. Cu plasute dupa ei, pregatiti de mers la piata. Se cunosc. Dar si daca nu se stiu, o conversatie se incheaga repede. Becali, pensii, vreme. Subiecte comune pentru o zi ce se anunta frumoasa. Ma pregatesc pentru a doua coada: Electrica. Surpriza: nimeni. Ma intorc voiniceste pe calcaie si o iau incet spre cimitir.

Soare afara, pic de umbra. Asa cum am promis, din 50 in 50 de metri ma opresc pe la marginea copacilor. E frumoasa viata fara griji. Doar cu gandul la cei morti. Se face curatenie printre morminte. Intra pe portile asezamantului celor dusi oameni cu sapaligi mici. Se face coada la robinetul de apa. Pet-urile de doi litri se umplu cu apa rece, numai buna pentru florile proaspaturi insamantate. Nu mai rezist sa o iau iar pe jos si plec cu taxiul. La Mitropolie, birjar! Alta surpriza. Ma asteptam sa vad potop de oameni, macar aciuzati aici din cauza caldurii, daca nu manati de credinta. O batranicaiese din Catedrala cu nepotica de mana: „spune-i tai-tai la Doamne – Doamne! ”. Mai ies doi tineri si ma trezesc singur. Doar cu persoana care vinde lumanari. Al doilea intors pe calcaie si merg la distractie: Parcul Astra. Puhoi la coltul tablagilor. Doar ca se joaca poker. Nu pe bani, pe tabel, scris ingrijit pe hartie. Probabil pana vine pensia. Linistea de mormant din jurul jucatorilor e sparta doar de zarurile celor doi batranei care continua sa joace table. Sunt de moda veche. Nici galerie nu mai au. Ne-jucatorii sunt toti stransi in jurul celor cu carti de joc in maini. „Pana aici am putut mere. Am avut trei rosii in mana. Una mi-a venit da, imi mai trebuia una ”, isi explica esecul un proaspaturi pensionar extrem de rosu la fata.

Un batranel cu o plasa in mana imi aduce aminte de urmatoarea sarcina din viata unui pensionar: piata. O iau iar pe langa Catedrala si o „uschesc ” pe strada Postei. Cinci tinere stau in cerc si asculta manele la un telefon mobil. Fiecare cu tigara in mana. Din spatele lor se aude soneria care anunta inceputul orei. Nici macar nu tresar. Cobor scarile si imi dau seama cat e de grea viata de pensionar. Nicio trecere de pieton. Ma avant prin fata Teatrului Gong, atent la masinile care vin tare din panta. Ajung in piata si sunt atent la preturile mici. Cu cinci lei cumpar ceapa verde si ridichi. Un meniu naturist, de post. Langa mine, un prichindel isi scapa gogoasa din mana. incepe sa urle. Din spate, vine bunicul, care trage si el de-o trotineta: „iti iau alta, nu mai plange! ”. Ma uit la fructe: Banane stricate, 2,5 lei. Ele si merele de casa, cu 2 lei, sunt cele mai ieftine produse de pe taraba. Doua batrane cumpara Gloxinia. 7 lei plicul. Sunt seminte pentru flori. As bea o bere, dar nu am unde. Ma gandesc ca aici s-ar inchide ziua. Urmeaza somnul de amiaza, sueta cu vecinii, cina si privitul la televizor. Pensii, Becali, vremea. Sa am ce povesti a doua zi la coada la gaz.

Salariu: depinde de Dumnezeu si Guvern

Cerinte: rabdare. Multa rabdare

Avantaje: iti faci singur programul

Dezavantaje: fara bani, e plăcătisitor

Cuvinte cheie: [pensii in sibiu](#) [pensionari sibiu](#)